

Per tot això, Maulets exigim la desaparició d'aquesta tortura espanyola i la declaració de...
Palma ciutat antitaurina!

CONCENTRACIÓ ANTITAUURINA
Dj 9 d'agost 22 h ::: Plaça de bous (Ciutat)

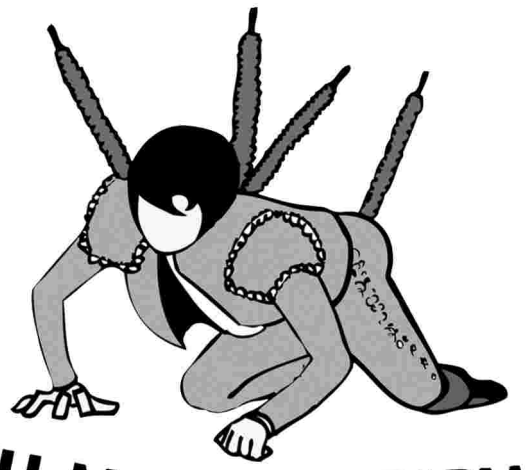

**QUI ÉS
MÉS BÈSTIA?**

*Palma
Ciutat Antitaurina*

MAULETS
el jovent independentista revolucionari

CONCENTRACIÓ ANTITAUURINA
Dj 9 d'agost 22 h ::: Plaça de bous (Ciutat)

ELL MAI NO HO FARIA

www.maulets.org/mallorca

*Palma
Ciutat Antitaurina*

MAULETS
el jovent independentista revolucionari

QUI ÉS MÉS BÈSTIA? ELL MAI NO HO FARIA

Des de fa uns anys, el rebuig de la ciutadania dels Països Catalans a les corregudes de bous ha crescut enormement. Palma no n'és una excepció. Cada cop hi ha més gent sensibilitzada amb la brutal tortura i patiment que suposa pel bou aquesta mal anomenada festa.

Maulets ens oposam a aquesta tortura espanyola dels animals per dues raons:

1a Maltractament d'animals

Les corregudes de bous suposen una tortura per al bou. Hi ha molts estudis que descriuen amb tot detall el patiment de l'animal des del moment que és segrestat del seu entorn natural fins que és esquarterat a l'escorxadador. Ja al principi del seu final, el bou és transportat centenars de kilòmetres en una capsa en la qual no es pot posar dret i es veu forçat a dur el cap tort. Una situació que s'acostuma a allargar durant hores.

Poc abans de sortir a la plaça, la tortura ja ha començat: el bou és apallissat amb sacs d'arena, amb punxes i drogat fins a arribar a provocar que els seus budells es cremin. Tot això es fa perquè el bou surti a la plaça corrent i nerviós, en un estat d'ansietat molt fort. Generalment, els bous pateixen talls a les grapes, en les quals es vessa un líquid anomenat trementina per tal que no es pugui quedar aturat i corri desesperadament per tota la plaça. Sovint, abans de sortir a la plaça, l'animal també pateix altres tipus de maltractaments, com ara posar vaselina als ulls per tal d'empitjorar la ja de per si poca vista del bou, serrar la punta de les seves banyes, posar bolles de cotó a les fosses nasals per tal de dificultar més la seva respiració, etc. Tot plegat, això provoca que el bou, quan surt a la plaça, ja estigui desesperat i molt mal ferit.

Ja a la plaça, la tortura es fa davant dels ulls del públic. El picador clavarà un parell de vegades la pica (un gruixat arpó piramidal d'un calibre de tres

dits junts que s'endinsa uns 11 centímetres) al coll del bou, per tal de destrossar els músculs del coll. El ferro de la pica ja està fet aposta per fer malbé tot tipus de músculs, de tendons, de venes i de fibres del coll. Després venen les banderetes, aquestes es claven en les mateixes ferides que han provocat les piques. Aquestes banderetes provoquen un patiment enorme a l'animal, car a cada moviment del bou aquestes es van movent i desgarrant la carn i els teixits.

Quan el bou està destrossat físicament i psicològica, ve el moment del torero. Aquest botxí sense escrúpols es fa el valent davant d'un públic idiotitzat que crida compulsivament, tot alabant el suposat valor d'un matarife que s'enfronta a un animal atemorit i, físicament, fet una pallaringa. Aquest botxí mou un pedaç de color vermell fent creure al bou que aquest és el provocant del seu patiment. Tot plegat una covardia sense límits, tenint en compte l'estat en el qual es troba l'animal.

Després de fer córrer l'animal una llarga estona, toca clavar una espasa a l'esquena del bou. Aquest grapat d'estocades traspassen la pleura, rompen els omòplats i foraden el pulmó. En aquests moments el patiment és inimaginable: el bou s'ofega amb els seus vòmits de sang.

Després, un botxí intenta fer l'estocada final, la intenció és clavar una pica entre les vèrtebres per tal de seccionar la medul·la. Gairebé mai això no es produeix amb un sol cop, allargant així el dolor de l'animal. En tot cas, això paralitza el bou, però no li fa perdre la consciència, car segueix respirant. En molts casos el bou segueix viu quan se li tallen la cua i les orelles i quan se l'arrossega a l'escorxadador. Finalment, el patiment s'acaba, ja només queda esquarterar el bou, dur les peces a la carnisseria i que la gent les compri per menjar.

Aquesta tortura passa sis cops cada hora, més de 60.000 cops en una temporada en tot l'Estat espanyol.

Al maltractament del bou, cal afegir el maltractament que pateixen els cavalls que es veuen obligats a participar en aquesta carnisseria. Aquests animals estan molt atemorits abans d'entrar a la plaça, i són obligats a fer-ho mitjançant cops i descàrregues elèctriques als genitals. Fins i tot, de vegades, s'ha trobat el cas que hi havia cavalls als quals se'ls havia tret els ulls perquè sortissin a la plaça. Avui dia, pocs són els casos en els quals se'ls arrabassa els ulls, ara se'ls hi posa un pedaç i se'ls hi arrabassen les cordes vocals, per tal que els seus esfereïdors gemecs no espantin al "sensible" públic. Si bé és cert que una lona protegeix l'animal de les banyes del bou, també ho és que les embestides d'aquest acostumen a provocar la fractura de diverses costelles.

2a Imposició cultural

Un altre element que fa que augmenti el nostre ja de per si enorme rebuig a les corregudes de bous és que aquesta brutal tradició és totalment aliena a la nostra cultura catalana i al nostre caràcter català. Si aquesta tortura es segueix celebrant a determinades poblacions dels Països Catalans és només per imposició cultural.

Malgrat que la immensa majoria de la població dels Països Catalans està en contra d'aquesta brutalitat, la tortura no només segueix, sinó que cada cop més els mitjans de comunicació espanyolistes ens bombardegen sobre els actes i l'actualitat d'aquesta Fiesta Nacional. La intenció és ben evident: la potenciació d'aquesta crueltat, igual que la selecció espanyola o la llengua espanyola, té com a única finalitat la d'espanyolitzar els Països Catalans.

>>